

Arrest

nr. 78 485 van 30 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 13 januari 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 22 december 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat P. LIPS en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 11 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet).

Op 25 oktober 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Tevens wordt beslist aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten te geven. Beide beslissingen worden op 22 december 2011 aan verzoeker ter kennis gebracht. Tegen de eerste beslissing dient verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat werd ingeschreven op de rol met het nummer 87 414. Het bevel om het grondgebied te verlaten betreft *in casu* de bestreden beslissing en wordt als volgt gemotiveerd:

"In uitvoering van de beslissing van de Minister van / de gemachtigde van de Minister van de Staatssecretaris voor Migratie-en asielbeleid(1)(2)

wordt aan T.A.B. (...)

geboren te (...)

van Nepal nationaliteit,

het bevel gegeven om uiterlijk op 22/01/2012 (datum aanduiden), het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (3), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene verblijft in liet Rijk zonder in liet bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet). Tevens voert verzoeker de schending aan van de rechten van verdediging en de op straffe van nietigheid voorgeschreven vormverplichtingen.

Verzoeker licht zijn middel als volgt toe:

"De bestreden beslissing vermeldt de rechtsregel niet waarop zij steunt om deze te kunnen nemen. Verzoekende partij kan evenmin uit de beslissing met zekerheid afleiden om welke bepalingen het gaat. Hierdoor wordt verzoekende partij in haar belang geschaad en kan zij haar verdediging niet organiseren; (a contrario R.v.St. nr. 214.333 van 30 juni 2011, www.raadvst-conestat.be).

Daarom schendt de bestreden beslissing de uitdrukkelijke motiveringsplicht en de rechten van verdediging.

Voorts is in de bestreden beslissing niet aangegeven of de bestreden beslissing door de bevoegde overheid of gemachtigde is genomen.

De bestreden beslissing vermeldt:

"In uitvoering van de beslissing van de Minister van/de gemachtigde van de Minister Van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid (1) (2)

...

(1) De hoedanigheid van de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen tot zijn bevoegdheid heeft, aanduiden.

(2) Schrappen wat niet past.

Uit de tekst van de bestreden beslissing is niet uit te maken wie de bestreden beslissing heeft genomen omdat er niet werd geschrapt wat niet paste. In elk geval is de administratieve assistente die ondertekend voor de "afgevaardigde ambtenaar" niet de Staatssecretaris.

De graad van diegene die het bevel ondertekende is niet van het vereiste niveau om rechtsgeldig te vertegenwoordigen wat bevoegdheidsoverschrijding in houdt.

Om voorgaande redenen is de bestreden beslissing niet rechtsgeldig uitgevaardigd en/of ondertekend. Het voorgaande houdt bevoegdheidsoverschrijding en de schending van de op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten in.

De bestreden beslissing dient daarom te worden vernietigd."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van

artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt in tegenstelling tot wat verzoeker beweert wel degelijk verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 7, eerste alinea, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet). Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker in het Rijk verblijft zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten, nu hij *"niet in het bezit is van een geldig visum."*

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht. Verzoeker toont dan ook niet aan dat zijn rechten van verdediging zouden zijn geschonden, nu deze motieven zowel in rechte als in feite op eenvoudige wijze in de bestreden beslissing gelezen kunnen worden en verzoeker op basis hiervan kon beoordelen of er aanleiding bestond om een beroep in te stellen en zijn verweer hierop kon voeren.

Een schending van de formele motiveringsplicht of de rechten van verdediging wordt dan ook niet aangetoond.

In tweede instantie meent verzoeker dat er sprake is van bevoegdheidsoverschrijding en een schending van op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten. Hij wijst er enerzijds op dat hij niet kan uitmaken wie de bestreden beslissing heeft genomen, nu er niet geschrapt werd wat niet paste. Anderzijds voert hij aan dat een administratief assistente de beslissing ondertekende zodat de graad van diegene die het bevel ondertekende niet van het vereiste niveau is om rechtsgeldig te vertegenwoordigen.

Uit het administratief dossier blijkt dat op 25 oktober 2011 de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing nam waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en besliste aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten te geven. Dezelfde dag wordt aan de burgemeester van Etterbeek een brief gericht waarin enerzijds de motieven van de beslissing aangaande de aanvraag 9bis werden opgenomen, met de vraag deze ter kennis te brengen en anderzijds wordt gesteld:

"Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (artikel. 7, al. 1, 1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum."

Het bevel om het grondgebied te verlaten moet in worden opgesteld in drie exemplaren: het origineel wordt afgegeven aan de vreemdeling, een exemplaar wordt mij toegestuurd en het derde wordt door uw diensten bewaard. Elk exemplaar dient door de vreemdeling ondertekend te worden."

Dit document is duidelijk ondertekend *"voor de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid: D.N.(...) attaché"*.

Artikel 22 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenbesluit), luidt als volgt:

"De beslissing van de Minister of zijn gemachtigde waarbij bevel om het grondgebied te verlaten wordt gegeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie

maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, wordt ter kennis gebracht door middel van het formulier B, overeenkomstig het model van bijlage 13."

Op 22 december 2011 wordt aan verzoeker zowel de brief voor de gemeente Etterbeek met de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, als met de beslissing aangaande het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), ter kennis gebracht.

Verweerder stelt dan ook terecht dat de bijlage 13 die aan verzoeker betekend werd, slechts de akte van betekening inhoudt, *conform* dewelke de gemeente Etterbeek de beslissing van 25 oktober 2011 aan verzoeker heeft betekend.

De bijlage 13 vermeldt duidelijk dat geenszins de ondertekenaar, de beslissingnemende overheid is, doch dat het bevel om het grondgebied te verlaten is genomen *"in uitvoering van de beslissing van de Minister van / de gemachtigde van de Minister/ van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid"*. Verzoeker stelt terecht dat men vergeten is *"te schrappen wat niet past"*. Evenwel blijkt uit het administratief dossier dat op hetzelfde ogenblik aan verzoeker de originele beslissing die wel duidelijk ondertekend werd *"voor de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid voor Migratie- en asielbeleid: D.N. (...)"*, werd betekend. Hoewel de bijlage 13 onzorgvuldig werd opgesteld, kan verzoeker niet voorhouden niet te kunnen weten wie de bestreden beslissing genomen heeft. Enkel de kennisgeving werd ondertekend door een administratief assistent, doch de bestreden beslissing werd genomen door *"de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, D.N., attaché"*. Verzoeker betwist niet dat D.N., die als attaché tewerkgesteld is bij de Dienst Vreemdelingenzaken, gemachtigd is beslissingen te nemen voor de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid. Verzoeker toont dan ook niet aan dat er sprake is van bevoegdheidsoverschrijding, noch dat er een schending is van de op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten.

Bovendien wijst de Raad erop dat mocht er al sprake zijn van een onregelmatige kennisgeving, een eventueel gebrek in de kennisgeving van een administratieve akte niet van aard kan zijn om aanleiding te kunnen geven tot de nietigverklaring van de akte als dusdanig (RvS 24 augustus 1994, nr. 48.781; RvS 13 februari 2003, nr. 115.866).

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN